

РЕШЕНИЕ

№ 25011

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9349** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ТАБРОС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез представляващия дружеството Е. Й. Ц., срещу Ревизионен акт/РА/ № Р-22221322005156-091-001 от 18.07.2023 г., издаден от С. А. Г. - орган, възложил ревизията, и П. З. К. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 994 от 22.07.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП относно установения с РА по ЗДДС за данъчен период м. декември 2021 г., ведно със съответните лихви.

Жалбоподателят излага подробни съображения относно нищожността на РА, като постановен при липса на териториална компетентност на органи по приходите, както и незаконосъобразност на акта, поради неправилно приложение на чл. 79, ал. 3 ЗДДС и чл 185 от Директива 2006/112/ЕО и в несъответствие с практиката на СЕС, обективизирана в решение по дело С-127/22. Иска се прогласяване на нищожност на РА, алтернативно отмяната му, като издаден в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован се представлява от управителя Е. Й. Ц., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като бъде обявен за нищожен РА.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, редовно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпила писмена молба от 11.11.2024 г.,

депозирана от юрк. М., в която се оспорва жалбата и се иска отхвърлянето ѝ като неоснователна, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Началото на ревизията е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221322005156-020-001/07.10.2022 г. /л. 43-44/, връчена по електронен път на 21.11.2022 г. /л. 45/, с която е възложено извършването на ревизия на „ТАБРОС“ ЕООД за определяне на задължения на дружеството за корпоративен данък за периода от 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., както и ДДС за периода от 01.01.2021 г. – 31.08.2022 г.

Цитираната заповед е издадена от С. А. Г. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – П., оправомощена със Заповед №3-ЦУ-753 от 05.05.2022 г., издадена от заместник изпълнителния директор на НАП /л. 27-29/ и Заповед № РД-01-245 от 05.05.2022 г., издадена от директора на ТД на НАП С. /л. 30/ и заповед № ЗЦУ-1765 от 06.10.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП /л. 25/.

Срокът за извършване на ревизията е удължен със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221322005156-020-002/17.02.2023 г. /л. 46-47/, връчена електронно на 26.05.2023 г.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221322005156-092-001/27.04.2023 г., връчен електронно на 26.05.2023 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК.

Въз основа на съставения ревизионен доклад, органът възложил ревизията - С. А. Г. и П. З. К. - ръководител на ревизията - гл. инспектор по приходите в ТД на НАП П., на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, са издали РА № Р-22221322005156-091-001 от 18.07.2023 г. /л. 63-66/. Същият е надлежно връчен на ревизираното лице на 24.08.2023 г. по електронен път (л. 67). На „ТАБРОС“ ЕООД са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 2380,56 лв. и лихви - 2380,56 лв., както и ДДС в размер на 11942,43 лв., ведно с лихви за ДДС - 1928,47 лв.

Предмет на настоящия спор по делото е само РА в частта относно определените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 12.2021 г., ведно с начислените лихви. РА не се оспорва в частта касаеща задълженията по ЗКПО.

РА е оспорен по административен ред, като с Решение № 994 от 22.07.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, същият е потвърден в частта относно установените задължения за ДДС за м. 12.2021 г. в размер на 11942,43 лв., ведно с лихви – 1928,47 лв.

Задълженията по ЗДДС произтичат от извършена корекция по реда на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, като данъкът е начислен върху данъчна основа в размер на 59 712, 16 лв. получена от сбора на бракувани стоки без основание на стойност 22 534,55 лв. и отчетените продажби на стойност - 37 177,61 лв., приети от органите по приходите за липси. В хода на ревизията от жалбоподателя са изискани доказателства относно бракуваните стоки без посочено основание, в това число и протоколи за бракуване на стоките, протоколи за инвентаризация, описи и информация за покупните фактури на бракуваните стоки. Такива не са представени, което води до невъзможност да се

обосноват изключенията, предвидени в закона за начисляване на ДДС – чл. 80, ал. 3 ЗДДС. По тези съображения е потвърден РА в частта относно начисления, на основание чл. 66, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 79, ал. 3 ЗДДС данък върху добавената стойност в размер на 4506,91 лв. във връзка с бракувани стоки на стойност 22 534,55 лв.

По отношение на начисленият ДДС на същото основание върху стойността на стоки в размер на 37 177,61 лв., приети от ревизиращите органи като липси и декларирани от жалбоподателя като продадени. Органите по приходите са оспорили деклариранията от дружеството продажба на стоки в посочените размери, поради липса на издадени фактури за същите, но според решаващия административен орган неиздаването на фактури не води еднозначно до извод липса на сделка, респективно неизвършена продажба на стоки. В тази връзка и предвид, че по преписката не са налице доказателства, указващи липси на процесните стоки /доколкото от представените счетоводни записи същите са документирани като продадени/, респективно доказателства, че същите са били предмет на освободени доставки, директорът на Д „ОДОП“ – С. приема, че в случая ДДС следва да бъде начислен на основание чл. 86 от ЗДДС. В случая, както е установено и в ревизията това е м. 12.2021 г. - периода, през който стоките с отчетна стойност 37 177, 61 лв. са отписани от сметка 304 - стоки. С оглед изложеното РА е потвърден и в частта на начисления ДДС в размер на 7435,52 лв. за данъчен период м. 12.2021 г

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

В хода на съдебното производство, в изпълнение на указанията дадени от съда, са представени и приети по делото писмени доказателства, с които се мотивира възлагането и извършването на контролни производства от ТД, която не е териториално компетентна /л. 352-380/, а именно: Доклад рег. № 93-00-2469/21.05.2024 г. на зам. директора на дирекция „Контрол“; писмо изх. № М-24-39-75#1/17.04.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП адресирано до директора на Д „ОДОП“ – С.; указание изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. относно въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна ТД на НАП – С. на органи по приходите при ТД на НАП - Б., ТД на НАП – В., ТД на НАП- В. Т. и ТД на НАП – П.; докладна записка рег. № 93-00-2203 от 19.04.2021 г. на зам. директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП; Докладна записка рег. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. до изпълнителния директор на НАП; доклад рег. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г. на директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспорения ревизионен акт за нищожен,

съображенията за това са следните:

Оспореният ревизионен акт е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма, като в тази връзка са представени доказателства за валиден КУКЕП. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият, обаче е издаден от некомпетентни органи по приходите.

В процесния случай РА е издаден от С. А. Г. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – П., възложил ревизията, и П. З. К. - гл. инспектор по приходите в ТД на НАП - П., ръководител на ревизията.

Не е спорно по делото, че към датата на провеждане на ревизията и издаване на ревизионния акт С. Г. и П. К. са служители в ТД на НАП П.. Не е спорно още, че ревизираното дружество - „ТАБРОС“ ЕООД, от момента на възлагане на ревизията до нейното приключване с издаване на РА е със седалище и адрес на управление в [населено място], Столична община.

За доказване на компетентността на издателите на ревизионния акт са представени Заповед № ЗЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021 г. /л. 343/, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП изпълнителният директор на НАП е оправомощил Г. Д., зам. изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. На основание тази заповед е издадена Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 г. /л. 27-29/ на зам. изпълнителния директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които от ТД на НАП - П. са С. Г. и П. К.. Представено е приложение към заповед № З-ЦУ-1765/06.10.2022 г. /л. 25-26/, съгласно което за „ТАБРОС“ ЕООД за компетентната териториална дирекция ТД на НАП - С. е определена териториална дирекция и екип на териториалната дирекция от ТД на НАП - П.. Издадена е Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г./л. 30/ на директора на ТД на НАП - С., с която е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК да се изпълняват от служители /органи по приходите/, за които съгласно Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. В т. 11 от заповедта е посочена С. А. Г., издала процесната ЗВР от 07.10.2022 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 112 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, като ревизия може да се възлага или от орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция /чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК/, или от изпълнителния директор на НАП, съответно от определен от него заместник изпълнителен директор /чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК/. Д. на правомощия обаче от заместник изпълнителния директор на НАП към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи на нормата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е

седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция.

Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК - „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК, компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на юридическите лица е ТД на НАП, където е седалището на юридическите лица. Седалището на дружеството – жалбоподател, както вече се посочи е в [населено място] – Столична община, поради което в случая компетентна е ТД на НАП С..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалище на юридическото лице. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени в закона предпоставки. Предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма - разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, обаче изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП, компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП П. в случая да се възлага извършване на ревизия на юридическо лице, със седалище в Столична община - [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на изпълнителния директор на НАП, зам. изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което, Съдът счита, че не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите

правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Обратен извод не следва от представените пред настоящата инстанция писма и докладни /л. 352-380/. Част от тях са неотнормирани към процесната ревизия доколкото са съставени през 2024 г., а настоящата ЗВР е издадена на 07.10.2022 г. Другата част, изготвени в периода 2021 г. – 2022 г. не са цитирани в процесните заповеди и не могат да се приемат за мотиви за тяхното издаване. Обобщено съдържанието на докладните записки и писмата се свежда до анализ на натовареността на контролните отдели на различните териториални дирекции и се предлага неравномерната натовареност да бъде преодоляна като се изключи приложението на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Анализът на разпоредбата на чл.10, ал. 9 от ЗНАП обаче не води до извод за такава нормативно предвидена възможност. Става въпрос за инцидентно възникнала необходимост, която да бъде преодоляна с временно оправомощаване на лица от друга териториална дирекция. Видно от писмата и докладните записки, представени в хода на съдебното производство, не се касае за инцидентно възникнала необходимост, а за трайна, цялостна организация на дейността, което е в периода от 2021 г. до 2022 г. Подобен подход е в нарушение на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Представеното писмо № 20-00-70 от 29.04.2021 г. /л. 358-360/ на зам. изпълнителния директор на НАП, адресирано до всички териториални директори, не следва да се кредитира като доказателство, което да обоснове каква точно е необходимостта по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП ревизията на конкретното дружество да бъде извършена от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, тъй като то по своята същност е вътрешно ведомствен акт с информативно съдържание, в който се описва каква обща организация ще се създаде за възлагане и осъществяване на контролни производства с цел създаване на по-равномерна натовареност между териториалните дирекции, но не съдържа никакви конкретни аргументи обосноваващи необходимост по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП (виж Решение № 4704 от 15.04.2024 г. по адм. дело № 284/2024 г. на ВАС, VIII о.). Не може да се приеме, че упражняването на правомощието по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е изцяло по преценка за целесъобразност на компетентния за това орган. Неслучайно законодателят е употребил термина "необходимост", а не "преценка", като доказването е необходимо във всички случаи, за да не се стигне до превратно упражняване на власт и игнориране/заобикаляне на императивни правни норми, вкл. за независимост и безпристрастност на органите по приходите. В този смисъл са Решение № 2675 от 06.03.2024 г. по адм. дело № 7618/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 2947 от 12.03.204 г. по адм. дело № 8751/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 5963 от 15.05.2024 г. по адм. дело № 1518/2024 по описа на ВАС.

Представеният по делото докладна записка /л. 361 – 365/ и доклад /л. 372-380/ относно значително по-високата натовареност на ТД на НАП С. спрямо

останалите ТД на НАП не е основание за обратния извод. Изискването за обосновка на необходимостта от отклонение от общите правила на териториалната компетентност на органите по приходите би било изпълнено, ако въпросните доклади са посочени в заповедите, с които се оправомощава компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, или поне в заповедта за възлагане на ревизия. Тази необходимост следва да предхожда образуването на ревизионно производство с възлагането му и да бъде конкретна с оглед обстоятелствата, относими към случая. На следващо място, за да се счита за мотивиран такъв акт (изключващ правилата на чл. 8 от ДОПК), то следва той да се позовава на тези конкретни обстоятелства, в случая изложени в доклада, които е следвало да намерят място и в горепосочените заповеди.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че не са изпълнени предпоставките на чл. 10, ал. 8 от Закона за НАП, в който е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. Настоящият случай не покрива тази хипотеза поради липсата на представени заповеди за командироване на служители от ТД на НАП П. в ТД на НАП С.. Настоящият състав счита също така, че функциите по възлагане на ревизия по реда чл.112 ДОПК са извън обхвата на приложението на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, тъй като, както вече се посочи, специалната и императивна разпоредба на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК не дава възможност изпълнителният директор и неговите заместници да оправомощават други органи по приходите със своите правомощия по възлагане на ревизия. От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП П./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-245 от 05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С. не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на С. Г., тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. Това води несъмнено до извод за издаване на РА от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП П.. В този смисъл е и практиката на ВАС, а именно: решението № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., Решение № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., Решение № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм.д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г. по адм. д. № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г. по адм.д. № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г. по адм. д. №

10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г. по адм.д. № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г. по адм. д. № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС.

С оглед изложеното жалбата се явява основателна, а ревизионният акт следва да бъде прогласен за нищожен. На основание чл. 160, ал. 5, вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган – директор на ТД на НАП - С. за възлагане на нова ревизия на „ТАБРОС“ ЕООД при съобразяване с дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

Воден от горното и на основание чл. 160 ДОПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН ревизионен акт № Р-22221322005156-091-001 от 18.07.2023 г., издаден от С. А. Г. - орган, възложил ревизията, и П. З. К. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 994 от 22.07.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП относно установените на „ТАБРОС“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], задължения за ДДС за данъчен период м. декември 2021 г. в размер на 11942,43 лв., ведно със съответните лихви – 1928,47 лева.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на ТД на НАП – С. за възлагане на нова ревизия на „ТАБРОС“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], който следва да съобрази съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: